

Пра аўтараў

About the authors

Аўтаркі гэтай казкі, Маша Чаракова і Марта Чарнова — дзве беларускі, заснавальніцы праекта і аднайменнай кнігі «Гэта Беларусь, дзетка!». Гэта пацешны даведнік па асаблівасцях беларусаў і іх краіны. Пасля таго як праект і кніга набылі вялікую папулярнасць сярод чытачоў (кніга ўвайшла ў спіс бестсэлераў 2016 года), дзяўчынкі вырашылі працягнуць пісаць для беларусаў, дапамагаючы ім усвядоміць сваю адметнасць і ўнікальнасць.

Гэтая казка выйшла з друку дзякуючы сумесным намаганням вельмі многіх людзей, якія зрабілі свой унёсак падчас нашай краўдфандынгавай кампаніі. У траўні 2016 года мы збіралі сродкі для стварэння дзвюх кніг: адна — пра гісторыю Беларусі, а другая — казка, якую вы зараз трымаеце ў руках!

Вялікі дзякуй ўсім тым, хто падтрымаў наш праект!

The authors of this tale, Masha Cheriakova and Marta Chernova — two Belarusian girls, authors of the project and book called “Heta Belarus, dzietka!”. The book is a fun guide to the peculiarities of the Belarusians and Belarus. “Heta Belarus, dzietka!” quickly became very popular among readers (a bestseller of 2016), so the girls decided to continue writing about Belarusian uniqueness.

This book was made possible through the joint efforts of many people who have contributed to our crowdfunding campaign. In May 2016 the project “Heta Belarus, dzietka!” was able to raise funds for the creation of two books: one about the history of Belarus, and the second — the book you are now holding!

Thanks so much to all those who supported our project and this very book!

hetabelarusdzietka.com
etobelarusdetka@gmail.com

fb.com/etobelarusdetka
instagram: [hetabelarusdzietka](https://instagram.com/hetabelarusdzietka)

Аднойчы, не ў вельмі далёкай старане жыла вясковая
дзяўчынка па імені Марыля.

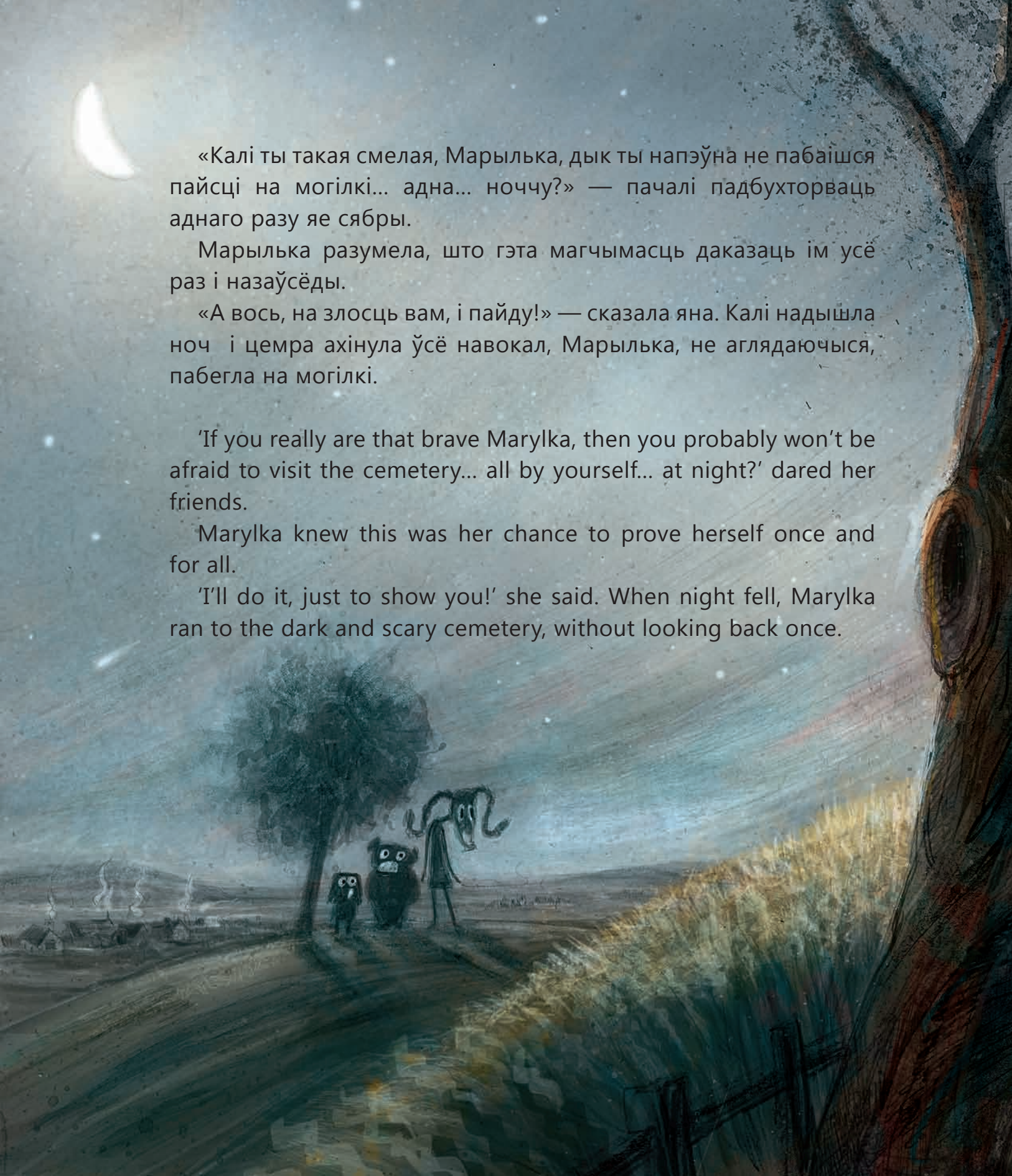
Once upon a time, in a not so far away land, lived a village girl
named Marylia.

Яшчэ з ранняга дзяцінства дзяўчынку звалі Марылькай з-за яе невялікага росту. І сілу яна мела, як у таго камара. Сябры часта смяліся з Марылі, гаворачы, што нават слабы павеў ветрыку можа здзьмуць яе, як пушынку. Аднак яны не бачылі Марыльчынай смеласці, асабліва калі яна ўступалася за меншых дзяцей перад вясковымі хуліганамі.

Ever since she was very young, Marylia had been called Marylka because of her small size. She wasn't very strong either. Her friends often made fun of her by saying that even a tiny gust of wind could blow her away like a feather. What her friends did not see was Marylka's courage, especially when she stood up for the other little kids being teased by the village bullies.

«Калі ты такая смелая, Марылька, дык ты напэўна не пабаішся пайсці на могілкі... адна... ноччу?» — пачалі падбухторваць аднаго разу яе сябры.

Марылька разумела, што гэта магчымасць даказаць ім усё раз і назаўсёды.

«А вось, на злосць вам, і пайду!» — сказала яна. Калі надышла ноч і цемра ахінула ўсё навокал, Марылька, не аглядаючыся, пабегла на могілкі.

'If you really are that brave Marylka, then you probably won't be afraid to visit the cemetery... all by yourself... at night?' dared her friends.

Marylka knew this was her chance to prove herself once and for all.

'I'll do it, just to show you!' she said. When night fell, Marylka ran to the dark and scary cemetery, without looking back once.